

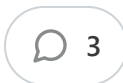
John Blaid: "Γιατί η επονομαζόμενη Ιολογία είναι Εντελώς Αντιεπιστημονική;"

"Το πρώτο μου δημοσιευμένο άρθρο σε επιστημονικό περιοδικό"

APOLLODOROS

DEC 29, 2023

Share

The screenshot shows the header of the magazine 'Vetenskap' with the tagline 'Tidningen som talar när andra tiger' and a quote 'Jag bara älskar er tidning.' The navigation bar includes links for 'HEM', 'TIDNING/PRENUMERATION', 'WEBSHOP', 'PROJEKT', 'LÄNKAR', 'MEDLEM', 'OM', 'SÖK', and 'IN ENG'. The article title is 'Varför är den så kallade virologin helt ovetenskaplig?' and it includes a photo of John Blaid.

Μετάφραση: Απολλόδωρος

1 Δεκεμβρίου 2022 | John Blaid | [Διαβάστε το εδώ](#)

Λόγω των διαφόρων συνεντεύξεών μου στα σουηδικά εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης τα τελευταία χρόνια σχετικά με τα προβλήματα της "ιολογίας" είχα το προνόμιο να έρθω σε επαφή με τον εκδότη ενός σουηδικού επιστημονικού περιοδικού που ονομάζεται 3rd Millenium Science και είναι ένα εντελώς ανεξάρτητο περιοδικό που δεν δεσμεύεται από οποιαδήποτε πολιτική, θρησκεία ή εμπορικά συμφέροντα κέρδους. Προφανώς ο εκδότης είχε ακούσει κάποιες από τις συνεντεύξεις μου και βρήκε τις πληροφορίες μου και τον εαυτό μου πολύ ενδιαφέροντα, οπότε μου ζητήθηκε αν θα μπορούσα να γράψω ένα άρθρο 3 σελίδων και να δώσω μια επισκόπηση της "ιολογίας" και της ιστορίας της και των διαφόρων προβλημάτων. Προφανώς σοκαρίστηκα, εξεπλάγην και με τίμησε βαθύτατα ένα μείγμα συναισθημάτων μεγάλης ευθύνης και ενθουσιασμού, όπου μου ζητήθηκε να κάνω αυτή την πολύ σημαντική εργασία, επειδή είχα πλήρη επίγνωση της μεγάλης αντίθεσης σε αυτού του είδους τις πληροφορίες.

Οφείλω να ομολογήσω ότι πριν αρχίσω να γράφω το άρθρο δεν ήμουν σίγουρος αν ήμουν ικανός να ανταποκριθώ στο έργο, διότι ποτέ πριν από αυτό δεν είχα γράψει κάτι μεγαλύτερο από μερικές παραγράφους για οτιδήποτε, **αλλά σκέφτηκα να ξεκινήσω από την αρχή της ιστορίας της "ιολογίας" και να δω πού θα με οδηγήσει**

και δεν μου πήρε περισσότερο από μερικές ώρες για να τελειώσω το πρώτο μου προσχέδιο. Μετά από λίγη βοήθεια για να το κάνω να φαίνεται ωραίο το έστειλα για δημοσίευση και στα τέλη Οκτωβρίου του 2022 είχα τελικά το άρθρο δημοσιευμένο με τον τίτλο: **"Why is so-called virology completely unscientific?"** ("Γιατί η επονομαζόμενη ιολογία είναι εντελώς αντιεπιστημονική;"). Επειδή η πληροφορία αυτή είναι εξαιρετικά σημαντική, σκέφτηκα ότι θα έπρεπε να το μεταφράσω σε διάφορες γλώσσες και έτσι αποφάσισα να απευθυνθώ σε διάφορους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο για να το μεταφράσουν, κάτι που τελικά έγινε τώρα και γι' αυτό γράφω τώρα αυτό το άρθρο.

Η πρόθεσή μου από την αρχή όταν έγραφα το άρθρο μου ήταν να το μεταφράσω γιατί ήθελα αυτό το δημοσιευμένο άρθρο να εμπνεύσει άλλους συντάκτες σε όλο τον κόσμο να καλωσορίσουν αυτού του είδους τις πληροφορίες και να γνωρίζουν ότι υπάρχουν θαρραλέοι συντάκτες εκεί έξω. Η επιστήμη στον πυρήνα της έχει να κάνει με την υποβολή ερωτημάτων και την αναθεώρηση των προηγουμένως καθιερωμένων ιδεών, που είναι ο μόνος τρόπος για να προχωρήσει η επιστήμη, αλλά κανένα νέο παράδειγμα ή πρόοδος στην επιστήμη δεν μπορεί ποτέ να επιτευχθεί έχοντας κλειστά τα μάτια και τα αυτιά μας. Αυτού του είδους οι πληροφορίες έχουν τεράστιες συνέπειες για την κοινωνία και ιδιαίτερα για την υγειονομική περίθαλψη, όπου είναι ζήτημα ζωής και θανάτου, διότι επί του παρόντος οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο υποβάλλονται σε λανθασμένη διάγνωση και θεραπεία, η οποία σε πολλές περιπτώσεις οδηγεί σε περιττές βλάβες, ακόμη και στο θάνατο.

Έτσι, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, εδώ είναι το πλήρες άρθρο στις διάφορες γλώσσες.

Swedish - Varför är den så kallade virologin helt ovetenskaplig?

English - Why is so-called virology completely unscientific?

German - Warum ist die sogenannte Virologie völlig unwissenschaftlich?

Italian - Perché la cosiddetta virologia è del tutto priva di fondamento scientifico?

Russian - Почему так называемая вирусология абсолютно ненаучна?

Spanish - ¿Por qué la llamada virología es completamente acientífica?

Slovenian - Zakaj je tako imenovana virologija popolnoma neznanstvena?

Dutch – Waarom is de zogenaamde virologie volkomen onwetenschappelijk?

Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα όλους τους μεταφραστές και τους ανθρώπους που συμμετείχαν, έχετε τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου.

"Γιατί η επονομαζόμενη Ιολογία είναι Εντελώς Αντιεπιστημονική;"

Εξαιτίας των όσων συνέβησαν τα τελευταία δύο χρόνια, ποτέ άλλοτε δεν είχαν αμφισβητήσει τόσο πολλοί άνθρωποι τα θεμελιώδη στοιχεία της ιολογίας, καθώς η επιστήμη που προβάλλεται κάθε άλλο παρά αξιόπιστη είναι. Έρθε η ώρα η ιολογία να μπει στο μικροσκόπιο", λέει ο ανεξάρτητος ερευνητής John Blaid.

Για να ρίξουμε φως στα προβλήματα της ιολογίας, είναι χρήσιμο να κάνουμε πρώτα μια ιστορική αναδρομή για να καταλάβουμε από πού ξεκίνησαν όλα. Τον 19ο αιώνα, έγιναν πολλά πειράματα με βακτήρια για να βρεθεί η αιτία διαφόρων ασθενειών, αλλά όταν αρκετά από αυτά τα πειράματα απέτυχαν, γεννήθηκε η ιδέα ότι πρέπει να είναι κάτι μικρότερο από τα βακτήρια η αιτία των ασθενειών. Αυτό το κάτι ονομάστηκε ιός. Αυτό που είναι σημαντικό να σημειωθεί εδώ είναι ποιος ήταν ο ορισμός του ιού εκείνη την εποχή, ο οποίος ήταν διαφορετικός από τον σημερινό. Μια γρήγορη αναζήτηση για την προέλευση της λέξης μας οδηγεί στη λατινική λέξη **virus**, που σημαίνει **δηλητήριο** ή **επιβλαβής ουσία**.

Οι ερευνητές εργάστηκαν επίσης με **την ανεπιβεβαίωτη υπόθεση ότι υπήρχε ιός** στα δείγματα που χρησιμοποιούσαν σε διάφορα πειράματα. Γιατί λέω ότι ήταν κάτω από μια ανεπιβεβαίωτη υπόθεση; **Επειδή** η τεχνολογία για να βλέπει κανείς σωματίδια μικρότερα από τα βακτήρια δεν ήταν διαθέσιμη μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1930, όταν εφευρέθηκε το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Με αυτή την τεχνολογία, οι επιστήμονες μπορούσαν για πρώτη φορά να δουν σωματίδια πολύ μικρότερα από τα βακτήρια, όπως οι **βακτηριοφάγοι**, τους οποίους σήμερα

λανθασμένα αποκαλούμε κακά βακτήρια - αλλά αυτό είναι μια άλλη συζήτηση. **Μαζί με αυτό, άλλαξε και η άποψη για το τι είναι ένας ιός.** Από δηλητήριο ή επιβλαβής ουσία έγινε μια **αυτοαναπαραγόμενη τοξική πρωτεΐνη.**

Αυτή η ιδέα διήρκεσε μέχρι το 1952, σύμφωνα με τον **Stefan Lanka**, έναν Γερμανό ιολόγο και θαλάσσιο μικροβιολόγο. Σύμφωνα με τον Lanka, η ιατρική και η επιστήμη **εγκατέλειψαν αυτή την ιδέα επειδή δεν μπορούσαν να βρουν αυτούς τους υποτιθέμενους ιούς με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο.** Αυτό που αρχικά θεωρούσαν ότι ήταν ιοί ήταν στην πραγματικότητα τα υπολείμματα νεκρών κυττάρων μετά από μια φυσιολογική διαδικασία αποσύνθεσης. Θα πρέπει επίσης να προστεθεί εδώ ότι μέχρι αυτή την ανακάλυψη δεν είχαν διεξαχθεί σωστά πειράματα ελέγχου, κάτι που είναι εξαιρετικά σημαντικό όταν μιλάμε για επιστημονική έρευνα. **Χωρίς σωστά εκτελεσμένα πειράματα ελέγχου, η έρευνα δεν μπορεί να θεωρηθεί επιστημονική.**

Μετά το 1953 και την ανακάλυψη του DNA, οι ιολόγοι είχαν μια νέα ιδέα για το τι θα μπορούσε να είναι ένας ιός. Επέλεξαν ένα μοντέλο βασισμένο στην έρευνα για τα βακτήρια και τους βακτηριοφάγους, όπου η ιδέα ενός ιού έγινε μια επιβλαβής αλληλουχία γονιδίων που εγκλωβίζεται σε ένα πρωτεϊνικό κέλυφος, με το οποίο εξακολουθούν να πορεύονται. **Μέχρι το 1949, στη λεγόμενη παλαιά ιολογία, οι ιολόγοι καλλιεργούσαν υποτιθέμενους ιούς τοποθετώντας υποτιθέμενο μολυσμένο γενετικό υλικό σε υγιή ιστό του ίδιου τύπου.** Αυτό αύξησε την αποικιοδότηση, η οποία εξαπλώθηκε στον υγιή ιστό. Αυτό παρερμηνεύτηκε ως αύξηση και εξάπλωση ενός ιού. Αφού διεξήχθησαν κατάλληλα πειράματα ελέγχου το 1951, **ανακάλυψαν ότι αυτό που έβλεπαν ήταν φυσιολογικές διαδικασίες αποικιοδότησης που δεν προκαλούνταν από κανέναν υποτιθέμενο ιό.**

Η μελέτη του Enders χρησιμοποιείται καταχρηστικά

Το 1949, ένας βακτηριολόγος ονόματι **John Franklin Enders** ανακάλυψε τυχαία ότι διάφοροι τύποι ιστών άρχισαν να διασπώνται όταν τοποθετήθηκε σε αυτούς τους ιστούς ένα κομμάτι εγκεφάλου από άτομο που είχε πεθάνει από πολιομυελίτιδα. Εξαιτίας αυτής της ανακάλυψης, **ο Enders τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Ιατρικής τον Δεκέμβριο του 1954.** Μετά το 1949, ο Enders **κατηγόρησε τον εφευρέτη του εμβολίου της πολιομυελίτιδας, Jonas Salk, ότι με το εμβόλιο της**

πολιομυελίτιδας προκάλεσε μεγάλο αριθμό θανάτων και τραυματισμών. Ο Enders ισχυρίστηκε ότι ήταν μολυσμένο με άγνωστους ανθρώπινους ιούς, ως αποτέλεσμα της χρήσης από τον Salk ανθρώπινου εμβρυϊκού ιστού, γι' αυτό και ο ίδιος ο Enders επέλεξε να εργαστεί με νεφρά πιθήκων και εμβρυϊκό ορό από άλογα και αγέννητα μοσχάρια.

Την 1η Ιουνίου 1954, ο Enders πραγματοποίησε **το πρώτο του πείραμα για την ιλαρά**, παίρνοντας διάφορα δείγματα από ανθρώπους με ιλαρά και συνδυάζοντάς τα με διαφορετικούς τύπους γενετικού υλικού, καθώς και με διαφορετικούς τύπους αντιβιοτικών, σε κυτταρικές καλλιέργειες φτιαγμένες από νεφρικό ιστό πιθήκου. **Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι το πείραμα ελέγχου του Enders έδειξε ότι το κυτταροπαθητικό αποτέλεσμα, δηλαδή ο κυτταρικός θάνατος, δεν μπορούσε να διακριθεί με βεβαιότητα από το πείραμα με τον υποτιθέμενο ιό της ιλαράς.**

Ο λόγος που αναφέρω τον Enders είναι **επειδή η μέθοδός του έθεσε τα θεμέλια της σύγχρονης ιολογίας**, πάνω στην οποία εργάζονται οι ιολόγοι από το 1954. Αυτό παρά το γεγονός ότι ο ίδιος ο Enders **έδειξε ότι η μέθοδός του δεν μπορούσε να εξισωθεί με καμία απόδειξη ενός ιού**. Όταν ο Enders τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ λίγους μήνες αργότερα για το έργο του στην παλιά ιολογία, η καθαρή εικασία του για έναν υποτιθέμενο ιό έγινε επίσης η βάση για τη νέα ιολογία.

Το ερώτημα που πρέπει τώρα να θέσουμε στους εαυτούς μας είναι:

Πώς μπορούν οι ιολόγοι σήμερα να εργάζονται σύμφωνα με αυτή τη μέθοδο, όταν ο Enders είπε ρητά στη δική του μελέτη ότι δεν αποδεικνύει τίποτα; Αυτό που πρέπει να τονιστεί και πάλι είναι η αναπόδεικτη υπόθεση που κάνουν οι ιολόγοι από την αρχή, δηλαδή ότι τα δείγματα που χρησιμοποιούν περιέχουν ιούς πριν από τα πειράματα.

Εδώ είναι σημαντικό να τονιστεί η επιστημονική μέθοδος.

Τα θεμέλια της επιστημονικής μεθόδου

Η επιστημονική μέθοδος περιλαμβάνει αρχικά την παρατήρηση ενός φυσικού φαινομένου και στη συνέχεια τη δημιουργία μιας υπόθεσης σχετικά με το τι πιστεύουμε ότι μπορεί να είναι η αιτία του φαινομένου. Στη συνέχεια, η υπόθεση

πρέπει να **ελεγχθεί** προσπαθώντας να βρούμε και να απομονώσουμε αυτό που πιστεύουμε ότι είναι η αιτία του φαινομένου και στη **συνέχεια** να πραγματοποιήσουμε επιστημονικά πειράματα, τα οποία πρέπει να περιλαμβάνουν κατάλληλα διεξαγόμενα πειράματα ελέγχου. **Εάν η υπόθεση αποδειχθεί σωστή**, τότε μπορεί να δημιουργηθεί μια επιστημονική θεωρία από αυτήν.

Δυστυχώς, υπάρχουν αρκετά θεμελιώδη προβλήματα στην ιολογία. Πρώτα απ' όλα, **κανείς δεν έχει παρατηρήσει έναν ιό απευθείας στη φύση**, δηλαδή σε ένα δείγμα που έχει ληφθεί από ένα άρρωστο άτομο, χωρίς το δείγμα να έχει προηγουμένως συνδυαστεί με άλλο γενετικό υλικό, όπως μια κυτταρική καλλιέργεια. **Πώς μπορούμε λοιπόν να δημιουργήσουμε μια υπόθεση βασισμένη σε κάτι που δεν έχουμε βρει άμεσα στη φύση;**

Δεύτερον, η επιστημονική μέθοδος απαιτεί επίσης να έχουμε αυτό που πιστεύουμε ότι είναι η αιτία του φαινομένου απομονωμένο, δηλαδή διαχωρισμένο από οτιδήποτε άλλο. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να είμαστε απολύτως σίγουροι ότι το αποτέλεσμα που βλέπουμε σε οποιοδήποτε πείραμα προκαλείται από αυτό που πιστεύουμε. Αλλά αν δεν το έχουν καταφέρει αυτό, **πώς μπορούν να κάνουν επιστημονικά πειράματα;**

Υπάρχουν **χιλιάδες μελέτες που ισχυρίζονται ότι απομονώνονται διάφοροι υποτιθέμενοι ιοί, αλλά όταν εξετάζουμε τις μεθόδους τους γρήγορα βλέπουμε ότι αυτό που κάνουν είναι το εντελώς αντίθετο της απομόνωσης.** Αντ' αυτού, οι ιολόγοι χρησιμοποιούν ένα **μη καθαρισμένο δείγμα**, όπως το πνευμονικό υγρό, και **υποθέτουν** ότι περιέχει έναν ιό. Στη συνέχεια, αυτό το μη καθαρισμένο δείγμα αναμιγνύεται με **ένα μείγμα γενετικού υλικού και διαφόρων τύπων αντιβιοτικών.**

Θα πρέπει επίσης να προστεθεί εδώ ότι **όλες οι υποτιθέμενες εικόνες ιών προέρχονται από δείγματα που ελήφθησαν μετά από αυτά τα πειράματα και όχι από καθαρισμένα δείγματα που ελήφθησαν απευθείας από άρρωστα άτομα.** Ο **Stefan Lanka** τονίζει ότι **τα σωματίδια αυτά θα μπορούσαν να είναι είτε θραύσματα νεκρών ή ετοιμοθάνατων κυττάρων είτε καθαρά τεχνουργήματα που δημιουργήθηκαν από τη διαδικασία φωτογράφισης στο ηλεκτρονικό μικροσκόπιο.**

Επίσημες αιτήσεις και προκλήσεις για τους ιούς

Από το 2020 και μετά, υπήρξαν απαντήσεις σε επίσημα ερωτήματα που έγιναν σε περίπου 205 ιδρύματα σε περισσότερες από 35 χώρες από διάφορα άτομα, συμπεριλαμβανομένου και του δικού σας, σχετικά με τον υποτιθέμενο ιό SARS-CoV-2, και όλοι απάντησαν ότι δεν διαθέτουν τεκμηρίωση μιας σωστά εκτελεσμένης απομόνωσης.

Μια Καναδή, ονόματι **Christine Massey**, έχει ξεκινήσει ένα πρόγραμμα για τη συλλογή όλων αυτών των απαντήσεων σε ερωτήματα, και έχει επίσης συλλέξει παρόμοια ερωτήματα για τους περισσότερους υποτιθέμενους ιούς. **Οι απαντήσεις ήταν οι ίδιες** και σε ένα σημείο το CDC, τα Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων, τα Εθνικά Ινστιτούτα Υγείας των ΗΠΑ, απάντησαν ότι αυτό που ζητήθηκε είναι αδύνατο να ικανοποιηθεί στην ιολογία, πράγμα που τα λέει όλα.

Ωστόσο, τα προβλήματα στην ιολογία δεν σταματούν εδώ. Κάτι ιστορικό συνέβη το 2016, όταν ο ιολόγος **Stefan Lanka** κέρδισε δικαστική υπόθεση, μετά από έφεση, για έλλειψη αποδείξεων για την ύπαρξη του ιού της ιλαράς. Ο Lanka είχε προσφέρει αμοιβή εκατό χιλιάδων ευρώ σε όποιον μπορούσε να παρουσιάσει μια μελέτη που να αποδεικνύει την ύπαρξη του ιού της ιλαράς. Κατά τη διάρκεια αυτής της δίκης, ο **Lanka** βρέθηκε αντιμέτωπος με τον **David Bardens**, ο οποίος παρουσίασε έξι μελέτες που ο Bardens ισχυριζόταν ότι θα αποδείκνυαν την ύπαρξη του ιού της ιλαράς. **Το δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ του Lanka και για τις έξι μελέτες.**

Η δίκη παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον, διότι μία από τις έξι μελέτες που παρουσιάστηκαν ήταν η μελέτη του 1954 του **John Franklin Enders**. Η ίδια αυτή μελέτη, η οποία έθεσε τα θεμέλια της σύγχρονης ιολογίας παρά τις προειδοποιήσεις του Enders, κηρύχθηκε έτσι αντιεπιστημονική λόγω έλλειψης πειραμάτων ελέγχου. **Αυτό που έμμεσα σήμαινε επίσης αυτή η απόφαση ήταν ότι ολόκληρη η ιολογία είχε πλέον κηρυχθεί αντιεπιστημονική, καθώς αφαιρέθηκε η βάση της ιολογίας.** Με άλλα λόγια, ο **Lanka** όχι μόνο κέρδισε και απέδειξε ότι δεν υπήρχαν επιστημονικές αποδείξεις για την ύπαρξη του ιού της ιλαράς, αλλά και ότι η ιολογία στερούνταν επιστημονικής βάσης επειδή η μέθοδος που καθιέρωσε ο **Enders** το 1954 ήταν αντιεπιστημονική.

Το πείραμα ελέγχου (control experiment) αποκαλύπτει την Απάτη

Αυτό που λίγοι γνωρίζουν είναι ότι κατά τη διάρκεια αυτής της δίκης ο **Lanka** επικοινωνήσε με δύο ανεξάρτητα εργαστήρια, τα οποία πραγματοποίησαν τα πειράματα ελέγχου που θα έπρεπε να κάνουν οι ιολόγοι από την εποχή του **Enders**. Ο επικεφαλής του ενός εργαστηρίου είπε στην περίληψή του ότι οι **κυτταρικές αλλαγές που μπορούσαν να δουν στο πείραμα ελέγχου που έκαναν ήταν πανομοιότυπες με τις αλλαγές που οι ιολόγοι ισχυρίζονταν ότι οφείλονταν στον ιό της ιλαράς.**

Οι ιολόγοι ισχυρίζονται ότι το αποτέλεσμα του πειράματος θα ήταν μοναδικό για τον ιό της ιλαράς, **αλλά αυτό αποτελεί παρερμηνεία, διότι το αποτέλεσμα προκαλείται από άλλους παράγοντες. Οι παράγοντες αυτοί είναι στην πραγματικότητα η αστία των κυττάρων σε συνδυασμό με τη χρήση αντιβιοτικών.** Κατά ειρωνεία της τύχης, **το αντιβιοτικό που χρησιμοποιούν οι ιολόγοι είναι ο τύπος που αποικοδομεί τα νεφρά, τον ίδιο ιστό που ευνοούσε ο Enders και που είναι πλέον αποδεκτός στην ιολογία.**

Τώρα, έχουν διεξαχθεί περισσότερα πειράματα ελέγχου από τον Lanka και άλλους. Το 2021, αποδείχθηκε και πάλι ότι το αποτέλεσμα που οι ιολόγοι έχουν παρερμηνεύσει ως επαγόμενο από ιό **προκαλείται από την ίδια τη διαδικασία καθώς και από τη χρήση αντιβιοτικών σε συνδυασμό με την αστία των κυττάρων - και όχι από οποιονδήποτε υποτιθέμενο ιό.** Αυτή τη φορά, ο Lanka προχώρησε επίσης ένα βήμα παραπέρα. Χρησιμοποιώντας την ίδια μέθοδο με τους ιολόγους, **κατάφερε να αποδείξει με ένα πείραμα ελέγχου ότι το υποτιθέμενο γονιδίωμα του SARS-CoV-2 μπορούσε να κατασκευαστεί από RNA ζύμης, χωρίς καθόλου υποτιθέμενο μολυσμένο υλικό.**

Υποτιθέμενο γονιδίωμα του ιού

Εδώ, ωστόσο, πρέπει να κάνουμε ένα βήμα πίσω και **να επισημάνουμε τα θεμελιώδη προβλήματα με τα υποτιθέμενα γονιδιώματα ιών.** Εάν πρόκειται να αλληλουκήσουμε ένα γονιδίωμα από έναν ιό, **πρέπει πρώτα να βρούμε τον ιό στη φύση, δηλαδή απευθείας από ένα δείγμα που λαμβάνεται από ένα άρρωστο άτομο.** Στη συνέχεια **πρέπει να απομονώσουμε τον ιό, δηλαδή να τον διαχωρίσουμε από**

οτιδήποτε άλλο. **Αλλά αν οι ιολόγοι και τα ιδρύματα σε όλο τον κόσμο παραδέχονται ότι υπάρχει έλλειψη τεκμηρίωσης σχετικά με τη σωστή απομόνωση ενός ιού, πώς μπορούμε να αλληλουκήσουμε το υποτιθέμενο γονιδίωμά του; Τι είναι τέλος πάντων όλα αυτά τα υποτιθέμενα γονιδιώματα;**

Ας πάρουμε τον **SARS-CoV-2** ως ένα καλό παράδειγμα της αντιεπιστημονικής μεθόδου πίσω από την αλληλούχιση. Αυτό που έκαναν στην Κίνα ήταν ότι χρησιμοποίησαν ένα μόνο δείγμα που ελήφθη από έναν ασθενή από τους 44 με άτυπη πνευμονία. Από αυτό το **μη καθαρισμένο δείγμα** με γενετικές αλληλουχίες από όλες τις πιθανές προελεύσεις, ελήφθησαν σύντομες γονιδιακές αλληλουχίες περίπου 150 ζευγών βάσεων, οι οποίες **θεωρήθηκε ότι ανήκουν σε έναν ιό**. Οι αλληλουχίες αυτές **συναρμολογήθηκαν στη συνέχεια με τη χρήση των υπολογιστικών προγραμμάτων Megahit και Trinity**. Κατά την ένωση αυτών των σύντομων γονιδιακών αλληλουχιών μεταξύ τους, **καλύφθηκαν κενά και εξομαλύνθηκαν επικαλύψεις - όλα με τη βοήθεια προγραμμάτων υπολογιστών (η διαδικασία ονομάζεται ευθυγράμμιση-alignment)**. Μόλις ολοκληρώθηκε αυτή η διαδικασία, **επιλέχθηκε από το Megahit η μεγαλύτερη αλληλουχία, μήκους 30.474 ζευγών βάσεων, μεταξύ 384.096 γονιδιωμάτων που δημιουργήθηκαν με μήκη από 200 ζεύγη βάσεων έως 30.474 ζεύγη βάσεων. Στο Trinity, το μήκος του γονιδιώματος κυμαινόταν από 201 ζεύγη βάσεων έως 11 760 ζεύγη βάσεων. Γιατί επέλεξαν το μακρύτερο γονιδίωμα από το Megahit μπορούμε να αναρωτηθούμε, καθώς δεν υπάρχει καμία εξήγηση για τη συγκεκριμένη επιλογή.**

Ωστόσο, αυτό το γονιδίωμα που δημιουργήθηκε για τον SARS-CoV-2 **δεν μπορεί να βρεθεί στη φύση στο σύνολό του**. Μπορεί να βρεθεί μόνο σε υπολογιστές, γεγονός που μας δίνει και τον όρο **in silico genome**, δηλαδή ένα γονιδίωμα που δημιουργήθηκε σε υπολογιστή. Οι σύντομες αλληλουχίες γονιδίων που αποτελούν μέρος του δημιουργημένου γονιδιώματος μπορεί να βρεθούν στη φύση, **αλλά το γονιδίωμα στο σύνολό του όχι, επειδή είναι μόνο ένα φανταστικό γονιδίωμα και δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα.**

Για να γίνει πιο κατανοητό το πρόβλημα εδώ, ας κάνουμε μια αναλογία. Φανταστείτε ότι πρέπει να εκτελέσετε την αλληλουχία του γονιδιώματος ενός συγκεκριμένου ανθρώπου! Παίρνετε πρώτα ένα δείγμα από ένα μείγμα γενετικού υλικού με κάθε είδους άγνωστες πηγές. Στη συνέχεια υποθέτετε, χωρίς να το

επιβεβαιώνετε, ότι ορισμένες από τις σύντομες αλληλουχίες σε αυτό το μείγμα ανήκουν σε αυτό το ανθρώπινο ον και συναρμολογείτε αυτές τις αλληλουχίες με τη βοήθεια υπολογιστών. Μετά από αυτό, επιλέγετε το μακρύτερο γονιδίωμα χωρίς εξήγηση, παρόλο που δεν έχετε καμία άμεση απόδειξη ότι αυτός ο άνθρωπος υπάρχει πραγματικά, πράγμα που σημαίνει επίσης ότι δεν μπορείτε να επικυρώσετε το γονιδίωμα που δημιουργήσατε.

Το ερώτημα που τίθεται στη συνέχεια είναι:

Πώς μπορείτε να ξέρετε ότι οι σύντομες αλληλουχίες ανήκαν σε αυτόν τον άνθρωπο, αν δεν μπορέσατε να αποδείξετε ότι ο άνθρωπος υπήρχε πριν συναρμολογήσετε το γονιδίωμα;

Δεν θα έπρεπε να απομονώσετε αυτόν τον άνθρωπο από όλους τους άλλους ανθρώπους, τα ζώα και τα φυτά και να πάρετε ένα δείγμα απευθείας από αυτόν για να βεβαιωθείτε ότι πρόκειται για το σωστό γονιδίωμα;

Το επιχείρημα που προκύπτει όταν αμφισβητείται η ύπαρξη του ιού είναι **τι κάνει τους ανθρώπους να αρρωσταίνουν αν δεν οφείλεται στον ιό;**

Ωστόσο, αυτή είναι μια άλλη συζήτηση. **Ακριβώς όπως σε μια δίκη για φόνο όπου δεν υπάρχουν στοιχεία που να συνδέουν έναν ύποπτο δράστη με το έγκλημα, ο ύποπτος αφήνεται ελεύθερος, ακόμη και αν δεν υπάρχει νέος ύποπτος.**

Πειράματα με υποτιθέμενη μόλυνση

Υπάρχουν επίσης πολλά διαφορετικά πειράματα **με υποτιθέμενη μόλυνση**, τα οποία δείχνουν τα προβλήματα πίσω από αυτή την υπόθεση. Ένα από τα πιο διάσημα έγινε κατά τη διάρκεια μιας συνεχιζόμενης επιδημίας της λεγόμενης **ισπανικής γρίπης**, όπου πραγματοποιήθηκαν οκτώ διαφορετικά πειράματα με εκατό άνδρες εθελοντές σε ένα νησί της Βοστώνης, όλα από τον **Milton Joseph Rosenau**. Στα πειράματα αυτά, πήραν διαφορετικά σκέλη του **βακτηρίου βακίλου Pfeiffer** και δημιούργησαν ένα σπρέι το οποίο χρησιμοποιούσαν στα μάτια τους και το έβαλαν, με στυλεό, στο λαιμό και τη μύτη τους. **Το αποτέλεσμα ήταν ότι κανείς δεν αρρώστησε.** Τα υποκείμενα εμβολιάστηκαν επίσης με βλέννα που ελήφθη από το στόμα, τη μύτη, το λαιμό και τους βρόγχους ασθενών με γρίπη, **χωρίς κανείς**

από τους εθελοντές να αρρωστήσει. Στη συνέχεια, σε ορισμένους εθελοντές έγινε ένεση αίματος που ελήφθη από ασθενείς με γρίπη, και **κανένας από τους εθελοντές δεν αρρώστησε.** Δεκατρείς από τους εθελοντές εισήχθησαν επίσης στον θάλαμο γρίπης, όπου εκτέθηκαν σε δέκα ασθενείς με γρίπη ανά άτομο. Κάθε εθελοντής κλήθηκε να σφίξει το χέρι στους ασθενείς με γρίπη και να έρθει όσο το δυνατόν πιο κοντά τους, να τους μιλήσει για πέντε λεπτά και να επιτρέψει στους ασθενείς να αναπνέουν και να βήχουν απευθείας στο πρόσωπο των υποκειμένων. Αυτή η διαδικασία επαναλήφθηκε πέντε φορές με κάθε ασθενή με γρίπη **και κανένα από τα υποκείμενα δεν αρρώστησε.** Στο τέλος της μελέτης, ο **Milton Joseph Rosenau** έγραψε:

"Νομίζαμε ότι γνωρίζαμε την αιτία της επιδημίας και ήμασταν αρκετά σίγουροι για το πώς μεταδίδεται από άτομο σε άτομο. Αν υπάρχει κάτι που μάθαμε από αυτό, είναι ότι δεν είμαστε αρκετά σίγουροι για το τι γνωρίζουμε για την ασθένεια".

Η ιολογία στο μικροσκόπιο

Το βάρος της απόδειξης για την ύπαρξη των ιών το φέρουν αυτοί που ισχυρίζονται την ύπαρξή τους και όχι οι άνθρωποι που θέτουν αυτά τα θεμελιώδη προβλήματα, διότι δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί επιστημονικά ότι κάτι δεν υπάρχει.

Στην περίπτωση των ιών, υπάρχει έλλειψη επιστημονικών αποδείξεων για την ύπαρξή τους λόγω ανεπιβεβαίωτων υποθέσεων και έλλειψης πειραμάτων ελέγχου που έχουν οδηγήσει σε παρερμηνείες, όπου οι ιολόγοι έχουν άθελά τους εξαπατήσει τους εαυτούς τους και με τη σειρά τους την υπόλοιπη ανθρωπότητα, παρά τις καλές τους προθέσεις.

Δεν μπορούμε να αποτρέψουμε τις ασθένειες και να δημιουργήσουμε έναν υγιέστερο πληθυσμό αν ξεκινήσουμε από λάθος παραδοχές. Κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι το πιο σημαντικό ερώτημα της ημέρας που πρέπει να απαντηθεί, καθώς η απάντηση έχει τεράστιες συνέπειες για την ιατρική, την υγεία και την κοινωνία γενικότερα όσον αφορά πολιτικές, συστάσεις και νόμους, για παράδειγμα. Λόγω αυτών των τεράστιων επιπτώσεων, είναι πιο σημαντικό από ποτέ να αμφισβητούμε πάντα την επιστήμη και να μην πιστεύουμε τυφλά ό,τι